

have haft med Administrationen af disse Bevillinger at gøre, skal der fremtidig for hver Landsdel nedsættes et Udvalg paa tre Medlemmer. Dette Udvalg vælges dels af Landboforeningerne, dels af Husmandsforeningerne, saaledes at de hver vælger et Medlem, og Landbrugsministeren udnævner Formanden. Jeg tror, at dette er en god og forsvarlig Ordning, navnlig ogsaa i Betragtning af, at det jo her drejer sig om ret betydelige Bevillinger, og det derfor, synes jeg, er ganske naturligt, at Regeringen ogsaa faar Indflydelse paa Fordelingen af Pengene.

Der er efter min Mening ingen Tvivl om, at de Bevillinger, der ere ydede i Henhold til den gældende Lov, have bidraget betydeligt til at fremme Oplysningen og Dygtigheden blandt de mindre Jordbrugere omkring i Landet. Jeg tror derfor, at der er den allerstørste Grund til at fortsætte og til at fortsætte med de større Bevillinger, der her ere foreslaaede. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Sagen paa det bedste.

Døcker: Jeg skal ligeledes tillade mig ganske kort at anbefale dette Lovforslag. Det er jo et Led i de Bestræbelser, der gøres, for at dygtiggøre den mindre Landbostand. Antallet af mindre Landbrugere her i Danmark er i de senere Aar stærkt forøget, man kunde muligvis sige noget forceret, og det er ganske naturligt, at Staten ogsaa træder til og yder sin Skærv til, at deres Dygtiggørelse kan blive saa stor og god som muligt. Landbruget som Erhverv har i det andet Ting været omtalt af det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup), som der anbefalede Lovforslaget ved første Behandling, paa en Maade, som jeg kan tiltræde, og med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere hans Ord. Han udtalte: „Landbruget er ikke nogen særlig lukrativ Forretning. Som Forretning betragtet er det sikkert en af de daarligste Forretninger, der drives i dette Land, naar der ved Forretning forstaas, at der skulde gives en ordentlig Rente af den Kapital, der sættes ind i en Forretning. De Landmænd ere vel snart talte, der fuldt ud faa Rente af den Kapital, de have anbragt i deres Landbrug. Men det gælder navnlig for alle de

smaa Bedrifter, at der nøje maa passes paa alle Enkeltheder, paa alle Smaating, paa, at enhver Ting udnyttes fuldt ud, og det gøres sikkert i de dygtigt og vel drevne Husmandsbrug. Jeg tror, det vilde være i høj Grad ønskeligt, om denne Bevilling kunde blive brugt paa den Maade, at de unge Mennesker virkelig søgte til de praktiske Husmandsbrug“. Det vil altsaa sige, at denne Mand, det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup), der her taler med megen Vægt, idet han er Formand for en af Landets største Landboforeninger, en Landboforening, der indenfor sine Medlemmer tæller en stor Del Husmænd og mindre Jordbrugere, her peger paa, at der maa tages meget nøje Vare, for at de mindre Jordbrugere kunne blive drevne med et økonomisk gunstigt Resultat. Staten har jo, som jeg før bemærkede, i høj Grad fremmet Oprettelsen af alle de smaa Landbrug og har selvfølgelig ogsaa en Forpligtelse til at søge at gøre dem saa gode og indbringende som muligt for deres Ejere. Dette Lovforslag gaar nu ud paa ved Statstilskud at dygtiggøre dem, og jeg mener ogsaa, at det er Statens Pligt at gøre dette. Jeg kan af disse Grunde i det hele anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

H. J. Nielsen: Jeg vil gerne yde den højtærede Landbrugsminister min udelte Anerkendelse for Fremsettelsen af dette Lovforslag, og jeg takker ogsaa den ærede sidste Taler for de velvillige Udtalelser, han fremkom med. Den Lov, vi nu staa i Færd med at forny — Forslaget er nemlig dannet paa Grundlag af Loven af 1902 — har jo gjort megen Nytte ude omkring i Landet. Jeg er vis paa, at de Penge, der her ere udgivne, have været vel anvendte. Til at begynde med har det maaske nok været Hensigten, at Landbruget i al Almindelighed skulde kunne drage Nytte af disse Bevillinger. Der var intet i Vejen for, at andre end netop Husmænd kunde komme ind paa disse Kursus, men det er jo særlig de mindre Jordbrugere, der trænge til at faa Hjælp til at komme i Besiddelse af mere Viden og Indsigt i, hvordan de skulle drive deres Arbejde. Det er desværre saaledes, at en hel Mængde af de mindre Jordbrugere maa undvære den.